

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 17856/12
Дана 19.06.2014.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Олге Петровић и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове, ради поништаја решења 07 број 465-02-00037/02 од 13.04.2006. године, са заинтересованим лицем „Б.Б.“ доо из ..., које по пуномоћју заступа Каменко Спасић, адвокат из Крагујевца, Карађорђева 17/1-12, у предмету деекспропријације, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.06.2014.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем ништи се решење Општинске управе, Одељења за урбанизам, грађевинарство, комунално-стамбене и имовинско-правне послове СО Параћин, бр. 03-465-7/2000 од 30.11.2001.године, којим се тачком I диспозитива, усваја захтев правног претходника тужиоца, В.В., и поништава правноснажно решење Одељења за управне-правне послове СО Параћин бр. 465-989/73-02 од 14.12.1973.године, којим је од стране „Г.Г.“ из Београда експроприсана кп. бр. ... у површини од 19,88 ари КО ... ради проширења постојећег рибњака у ..., изградњом нових производних капацитета као и ради изградње језера, због не привођења парцеле намени, а тачком II диспозитива, враћа у својину А.А. кп. бр. ... у површини од 19,88 ари, КО ..., која се као бивша парцела налази у оквиру комплекса парцеле кп. бр. ... у површини од 4.14,91 ха, сада уписана на име „Б.Б.“ доо ... уз обавезу регулисања накнаде корисника експропријације по поравнању од 12.01.1974.године.

У тужби, поднетој овом суду, којом оспорава законитост решења туженог и усменој јавној расправи, тужилац наводи да је за решење које тужбом оспорава сазнао на расправи у СО Параћин 28.11.2012.године, када му је и уручено, да управни органи нису предузели ништа по основу обавеза из пресуде Врховног суда Србије У 1499/04 од 15.09.2005.године, којом су дата јасна упутства управним органима шта у поступку треба утврдити, да је поступак покренут 2000.године када је кп. бр. ... егзистирала на терену, јер није било промена у катастарском оперативу, те је на несумњив начин утврђена и идентификована у мерама и границама са успостављеном међом на терену. Парцела није била приведена намени за коју је експроприсана, већ је „Б.Б.“ доо ... само посекала дрвеће са парцеле о чему говори и налаз вештака грађевинске струке од 21.09.2001. године. Сматра да је оспорено решење у потпуности незаконито и да се њиме тужиоцу ускраћују права која му по закону припадају, па је предложио да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

У одговору на тужбу, заинтересовано лице „Б.Б.“ доо из ... је тужбу оспорило, наводећи да је оспорено решење донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије, који је дао јасне разлоге да се по правноснажном решењу не може вратити у својину кп. бр. ... у поршини 19,88 ари, а која парцела је изгубила ранији идентитет и површину спајањем у јединствену кп. бр. ... чија је површина 4.14,91 ха. Наводи да је 11.11.1999.године купило кп. бр. ... од рибарског газдинства Д.Д. о чему се у списима предмета налази уговор о купопродаји Ов. ..., да је предметну парцелу стекло теретним и ваљаним правним послом, да се налази у поседу парцеле и да је као законити и савесни држалац стекло својину и државину одржајем и акцесијом почев од 1973.године. Сматра да се на односе проистекле на основу правноснажног решења Одељења за управно правне послове СО Параћин бр. 465-989/73 од 14.12.1973.године има примењивати Закон о експропријацији СРС објављен у Службеном гласнику 22/73, а који је важио у време експропријације предметне непокретности, с напоменом да је тим законом регулисано да се по истеку 5 година од дана правноснажности решења о експропријацији не може поднети захтев за поништај тог решења. Такође истиче приговор активне легитимације, са разлога што је тужилац оглашен за наследника иза смрти пок. В.В. по решењу Општинског суда у Праћину О. бр. ... од 13.10.2004.године на кп. бр. ..., која се, како стоји у решењу, налази у комплексу парцеле ... у површини од 4.14.91, сматрајући да је решење незаконито и ништаво, јер је тужилац означен за наследника непостојеће парцеле. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући у поновном поступку оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. ст и 2. ЗУС-а, на којој су изведени

докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор туженог на тужбу, на основу оцене доказа, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Према стању у списима предмета, Врховни суд Србије је пресудом У 1499/04 од 15.09.2005.године уважио тужбу овде заинтересованог лица доо „Б.Б.“ из ... и поништио решење Министарства финансија и економије Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове број 465-02-00037/2002-07 од 27.01.2004.године, којим су одбијене жалбе Рибарског газдинства „Д.Д.“ и доо „Б.Б.“ изјављене против решења Општинске управе Одељења за урбанизам, грађевинарство, комунално-стамбене и имовинско-правне послове СО Параћин број 03-465-7/2000 од 30.11.2001.године, којим је усвојен захтев правног претходника тужиоца и поништено правноснажно решење Одељења за управно-правне послове СО Параћин број 465-989/73-02 од 14.12.1983.године којим је ставом првим диспозитива од стране „Г.Г.“ из ... експроприсана кп.бр. ... КО ... у површини од 19,88 ари, ради проширења постојећег рибака у Сисевцу, изградњом нових производних капацитета као и ради изградње језера због непривођења парцеле намени, а ставом другим диспозитива првостепеног решења враћено у својину правном претходнику тужиоца предметна катастарска парцела, која се, као бивша парцела налази у оквиру комплекса парцеле кп. бр. ... у површини од 4.14.91 ха сада уписана на име „Б.Б.“ доо ... уз обавезно регулисање накнаде кориснику експропријације по поравнању од 12.01.1974.године, са разлога датих у обраложењу наведене пресуде.

У поступку поновног решавања по жалби овде заинтересованог лица тужени орган је прихватајући правно схватање и примедбе Врховног суда у погледу повреде правила поступка, налазећи да је ожалбеним решењем повређен закон на штету жалиоца, на основу овлашћења датих чланом 232. став 2. Закона о општем управном поступку поништио првостепено решење и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак, указујући му да поступак треба допунити у складу са примедбама и правним схватањем Врховног суда Србије.

Код оваквог стања ствари, правилно је тужени орган решавајући о жалби, овде заинтересованог лица Б.Б. доо из ... одлучио као у диспозитиву оспореног решења, при чему је суд ценио наводе тужбе, али је нашао да нису од утицаја на друкчије одлучивање у овој управној ствари. Ово стога што је тужени орган поступио по правном схватању и примедбама суда у погледу поступка датим у пресуди Врховног суда Србије У 1499/04 од 15.09.2005.године и за своју одлуку је дао на закону засноване разлоге које суд прихвата, а тужилац у поновном поступку има право да предузима радње и подноси правна средства ради заштите својих права и интереса.

Како је Управни суд нашао да закон није повређен на штету тужиоца, то је применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.06.2014.године, I-2 У 17856/12**

**Записничар
Снежана Томић,с.р.**

**Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ВВ/РР